

et fundamentalt Spørgsmaal. Tager vi det op, er vi straks inde paa en hel Ændring af Brandpolitiloven. I den Anledning kan jeg gøre opmærksom paa, at der i Ministeriet findes en Mængde Sager, hvor man har givet Dispensation gennem Tiderne, og de maa nødvendigvis tages op til Behandling. Hvis hele dette Materiale skal behandles, tror jeg, at Tiden vil gaa, og man faar ikke noget ud af det foreliggende Lovforslag. Jeg henstiller derfor til de ærede Medlemmer at frafalde deres Krav om Udvalg. Der skal fra Ministeriets Side blive sat al mulig Kraft ind paa snarest muligt at komme frem med Forslag til ny Lov om Brandpolitiet paa Landet, saa at der er godt Haab om, at der, naar den her foreslaaede Lovs Gyldighed udløber om to Aar, ikke blot skal være blevet forelagt et Lovforslag, men ogsaa skal være gennemført en Lov om denne Sag.

H. P. Hansen (Sorø Amt): Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse udtalte, at der var meget stor Forskel paa Brandvæsenet paa Landet og i Byerne, og man kunde derfor ikke forlange, at det førstnævnte skulde være organiseret paa samme Maade som Byernes. Det er der heller ingen, der forlanger; men fra Byernes Side har man Ret til at forlange, at der ikke paalægges Købstæderne særlige Udgifter til Brandvæsen for at kunne assistere ved Ildebrande paa Landet, hvorved Landet slipper saa godt som helt fri for Udgifter i dette Øjemed. Dette Forhold finder man fra Byernes Side er ganske urimeligt. Den højtærede Minister sagde, at to Aar var yderste Termin, og naar de to Aar var gaaet, skulde der ikke alene være forelagt et Lovforslag, men forhaabentlig ogsaa være vedtaget en Lov. Haabet er smukt, og jeg maa haabe, at Ministeren ikke bliver skuffet i sine Forhaabninger. Men saa vidt jeg ved, har man i adskillige Aar arbejdet paa en Revision af Loven af 2. Marts 1861; alligevel er man endnu ikke kommet videre end, at man for fjerde Gang forelægger et Lovforslag, der giver Ministeren en meget udstrakt Bemyndigelse til at bestemme baade om det ene og det andet Forhold Brandpolitiet vedrørende. Dette tyder egentlig ikke paa, at nogen nær forestaaende Revision kan ventes. Jeg har derfor ikke megen Tro til, at det skal lykkes at faa vedtaget denne Lov inden to Aar; det vil sikkert ikke gaa saa ganske let at faa vedtaget en Lov om dette Forhold.

Det er meget rigtigt, som Ministeren anførte, at Forholdet mellem By og Land er et fundamentalt Forhold i den nugæl-

dende Brandlov. Og kender jeg de Opfattelser, der er gældende i By og paa Land, vil det ikke blive saa ganske let at komme til en rationel Ordning. Det burde være saaledes, at Land og By var fælles om Brandvæsenet. Det er ganske urimeligt, at der i en Landkommune, der ligger umiddelbart op ad en Købstad, kun skal være en Spørjte, der næsten altid vil være af meget ringe Værdi. Det var naturligt, om Amtskommunen og Købstadkommunerne i Fællesskab organiserede Brandvæsenet, og om Brandvæsenet, som havde Station i Købstæderne, ogsaa havde Pligt til at møde ude paa Landet og assistere ved Slukningsarbejdet. Det vilde blive bedre, og jeg tror ogsaa, at det vilde blive betydeligt billigere for Samfundet i dets Helhed, om man i Forening søgte at faa det bedst mulige frem paa Brandvæsenets Omraade. Men saaledes som Forholdene er nu, medfører de, som jeg alt har nævnt, en betydelig Udgift for Købstæderne, og denne Fordring mener Købstæderne ikke at kunne blive ved med at honorere. Den højtærede Minister henstillede, at vi ikke stillede Forslag om at lade Sagen gaa i Udvalg. Jeg kan meget vel tænke mig at frafalde dette Krav, hvis den højtærede Minister ifølge den Bemyndigelse, som gives ham, naar dette Lovforslag vedtages, vil træffe Foranstaltninger til, at Købstæderne, naar de med deres Brandvæsen assisterer paa Landet, faar de Udgifter dækket, som de har ved at deltage i Slukningsarbejdet. Her tales ikke om, at Landkommunerne skal udrede et Beløb til Vedligeholdelse af Sprøjter og lignende. Men naar det kunde lykkes at faa vedtaget, at de direkte Udgifter, som Købstæderne har ved at assistere ved Ildebrande paa Landet, bliver refunderet, mener jeg, at Købstæderne kunde være tilfredse dermed, indtil der kan blive foretaget en virkelig Revision af Loven. Og Ministeren kan jo gøre det; naar denne Lov er vedtaget, har han nemlig en saa udstrakt Bemyndigelse, at der ikke kan være noget til Hinder for, at han kan udstede en Bekendtgørelse om, at Landkommunerne skal afholde de direkte Udgifter, som Købstæderne har ved at deltage i Slukningsarbejdet. Hvis Ministeren kan give et saadant Løfte, skal jeg ikke stille Forslag om, at Sagen gaar i Udvalg.

H. P. Hansen (Randers Amt): Den højtærede Justitsminister bad saa smukt for sig om at faa Lov til at have Fred, saa skulde han snarest mulig træffe Foranstaltninger til en gennemgribende Refor-